

PŘEDSUDKY VŮČI PROSTITUTKÁM A HISTORIE BOJE S PROSTITUCÍ

PŘEDSUDKY VŮČI PROSTITUTKÁM

1. Všechny prostitutky jsou cizinky

historický původ předsudku:

- cizinky byly mezi prostitutkami už v Babylóně kolem roku 2800 př. Kr.
- již ve starověkém Izraeli musela prostitutka žít od svých příbuzných v dostatečné vzdálenosti a podmínkou bylo, aby muž, se kterým byla, neznal jejího otce nebo bratry a tak jim nedělala ostudu (muže, se kterým spala, také nezahanbovala, a muselo jít o cizinky, které ve městě nikdo neznal)
- i ve středověku byly prostitutky často cizinky
- v 19. století je doložena zvýšená migrace prostitutek po Evropě i z Evropy do USA nebo Latinské Ameriky, na přelomu 19. a 20. století zejména do Argentiny, dále například do Číny a jižní Afriky

skutečnost:

Podle posledních průzkumů pracuje v České republice v prostituci až 50% cizinek, včetně těch, které dlouhodobě žijí v České republice a mají zde trvalý pobyt.

Prostituce je mediální zkratkou často zjednodušována na problém cizinek a Romek, což vede k názoru, že prostituce není problém české společnosti, protože se netýká Čechů.

Ve skutečnosti je každá druhá prostitutka matka samoživitelka, často v kombinaci se zadlužením, stoupá počet žen starších 50 let pracujících v prostituci a stoupá počet vysokoškolaček v prostituci. To se týká zejména prostitutek české národnosti.

2. Prostitutky nemají žádná práva a nelze je znásilnit

historický původ předsudku:

- ve Starém zákoně se znásilnění považovalo za poškození majetku muže, ne poskvrněnosti ženy a muž pak musel zaplatit plnou cenu panny a oženit se s ní
- podle Starého zákona je žena hříšná, prostitutka je vždy příčinou toho, že muž nad sebou ztrácí kontrolu
- oproti tomu v klasickém Řecku byly jediné ženy, které muži považovali za plnohodnotné, a to vzdělané luxusní prostitutky – hetéry
- ve Starověku, například v Řecku, ale i v Indii se nejnižší prostitutky rekrutovaly z otrokyní
- oproti tomu první křesťanský římský císař Konstantin byl první zákonodárce v dějinách, který právně zabezpečil osamělé prostitutky a prostitutky, kteří byli vlastníky svých domů (bylo nezákonné, aby se občan proti takové ženě dopustil násilí, to bylo na stejné úrovni jako násilí proti manželce, konkubíně nebo panně)
- běžným jevem v pozdním středověku, 15. a 16. století bylo skupinové znásilnění prostitutky (to tehdy nebyl hřích a byly téměř bezprávné)
- když muž v 15. století napadl nevinnou ženu, bylo to žalovatelné, ale když bylo podezření, že se chovala jako prostitutka, padala vina na ni, sex s prostitutkou proti její vůli byl téměř legální a dopustit se na ní násilí nebo považováno za kriminální čin
- podle středověkého katolického seznamu hříchů bylo znásilnění vedlejší formou manželské nevěry, nebyl to hřích

skutečnost:

Prostitutka je žena jako každá jiná a může se stát obětí znásilnění podle § 185 Trestního zákona. Policie ČR má ze zákona povinnost vyšetřovat znásilnění prostitutky stejně jako znásilnění ženy, která vykonává jinou profesi.

V praxi je přístup Policie ČR individuální a záleží na konkrétním policistovi. Spolek pro ochranu žen se aktivně věnuje osvětě v této oblasti.

Prostitutka má právo si určit podmínky, za kterých poskytne sexuální služby. Může odmítnout poskytnout sexuální službu. Za znásilnění se považuje, pokud zákazník odmítnutí nerespektuje a použije násilí.

3. Slušné ženy nechodí ven po setmění

historický původ předsudku:

- ve starověkém Řecku nesměly prostitutky na ulici před soumrakem, aby je neviděly ctnostné ženy a nezletilí
- v 15. století ženy nemohly vycházet samy na ulici v neobvyklých hodinách nebo na neobvyklých místech, byly vždy v nebezpečí, že budou znásilněny, protože je budou považovat za prostitutky

skutečnost:

Vzhledem k postupnému uvolňování společenských konvencí již během 20. století je to velmi zastaralý předsudek, který ale v určité podobě přetrvává dodnes. Ženy napadené nebo znásilněné v nočních hodinách mohou být v médiích a na sociálních sítích obviněny z toho, že „si za to mohou samy“, protože se neměly pohybovat samy po ulici v nočních hodinách a „vyzývavě“ oblečené.

Ženy mohou být označeny za prostitutky ne proto, že se pohybují po ulici samy po setmění, ale proto, že jsou oblečené „vyzývavě“, například v krátké sukni. Není ale vysoké riziko hromadných znásilnění osamělých žen, ani vysoké riziko obvinění, že jsou prostitutky, pokud vyšly na ulici po setmění.

Ve skutečnosti se dnes stírají rozdíly v oblečení mezi „slušnými ženami“ a prostitutkami. Prostitutky se mnohdy snaží pohybovat na ulici nenápadně, aby nevzbuzovaly pozornost. Bylo by jim nepříjemné, kdyby kolemjdoucí poznali, že jsou prostitutky, často se oblékají přiměřeně a elegantně. Oproti tomu některé „slušné ženy“ mohou z důvodu oblečení budit dojem „prostitutek“ a mohou být terčem sexuálního obtěžování na ulici.

4. Děti prostitutek se stávají také prostitutkami

historický původ předsudku:

- ve starověkém Řecku prostitutky děti měly, nejčastěji deiktridy (nejnižší prostitutky), i když méně než vdané ženy (dcery se zapojily do práce kolem nevěstince a v něm a často časem převzaly matčino řemeslo, se synem to bylo jiné a mnohé prostitutky matky dělaly všechno proto, aby mu zajistily lepší život)
- v 19. století bordelmamá nebyla vdaná, ale měla děti, které studovaly, neměly do nevěstince přístup, většina z nich skončila na společenském žebříčku mnohem výše než jejich matka

skutečnost:

Prostituce jako profese se dnes dědí z matky na dceru nejčastěji v sociálně slabých rodinách a v romské komunitě, tedy v rodinách, kde matka svou práci v prostituci netají.

Každá druhá prostitutka je matka samoživitelka a většina z nich svou profesi před rodinou a dětmi tají, má připravenou legendu, kde pracuje a na jaké pozici. Většina těchto prostitutek chce svým dětem zajistit lepší život, než mají ony.

Většina těchto dětí je minimálně vyučená nebo mají maturitu, významné procento jich studuje vysokou školu a matky je při studiu finančně podporují. Většina matek mezi prostitutkami nechce, aby se jejich dcery věnovaly prostituci, chce, aby vystudovaly, měly dobrou práci, případně se dobře vdaly.

5. Všechny prostitutky jsou lesbičky

historický původ předsudku:

- ve starověkém Řecku je doložená homosexuální a lesbická prostituce, první básnířce Sapfo patřila ženská škola na ostrově Lesbos
- v 19. století prostitutky málo opouštěly nevěstinec, objevovaly se lesbické vztahy v nevěstincích (manželství mohlo být funkční, protože se objevovali zákazníci, kteří chtěli dvě dívky společně, tedy dívky, které spolu měly blízký vztah)

skutečnost:

Prostitutky nemohou být zároveň lesbičky, protože ty mají ve skutečnosti fyzický odpor k sexu s mužem a odmítly by tento požadavek i za peníze. Je to podobně absurdní představa jako homosexuální muž, který by byl schopen mít sex se ženou za peníze, přestože má k sexu se ženou odpor. Některé prostitutky mohou být bisexuální. To je v prostituci konkurenční výhoda, protože mohou nabízet autentický sex ve třech se svou kolegyní nebo partnerkou zákazníka. Zároveň je to jeden z nejrozšířenějších moderních předsudků o ženách, které pracují v prostituci.

U některých prostitutek můžeme pozorovat „nepravou homosexualitu“, kdy žena po traumatických zkušenostech se zákazníky udržuje intimní vztahy se ženami a odmítá muže. Tyto ženy jsou buď traumatizované a hledají u ženy klid a bezpečí, nebo bisexuální, ale nejde o lesbičky. Ty mají odpor k sexu s mužem i za peníze.

6. Mít partnerský vztah s prostitutkou je ostuda

historický původ předsudku:

- ve středověké literatuře nejsou zmínky o tom, že by se prostitutka mohla vdát a mít rodinu, ve skutečnosti ale prostitutky měly i muže i děti, mnoho jich bylo vdaných nebo žily s otcem svých dětí, aniž svoje řemeslo přerušily
- v Anglii ve středověku existoval zákon, podle kterého bylo prostitutkám zakázáno uzavírat manželství, v Norsku a ostatních zemích podobný zákon neexistoval (namísto toho platilo pravidlo, že prostitutky byly svobodné, i když některé z nich měly partnery, se kterými žily a kteří jim jistě i zajišťovali zákazníky, ale ve velkých francouzských městech jako Paříž, Dijon a Lyon byla asi třetina prostitutek zákonně vdaná a ještě více jich mělo stálého partnera)
- když se ve středověku prostitutka po určitou dobu věnovala trvale jednomu zákazníkovi a místo prostitutky se z ní v praxi stala milenka, bylo to vítané, naopak to

nešlo (žil-li nějaký muž s prostitutkou, musel mít buď své vlastní zaměstnání, nebo se nechat zaměstnat v nevěstinci)

- osvícená středověká literatura je bohatá na klienty prostitutek se spasitelskými úmysly (naučná pozdně středověká teologie mluví o tom, že muž se mohl oženit s prostitutkou, pouze pokud se vzala svého dřívějšího hříšného života)
- většina mužů, kteří v pozdním středověku chtěli uzavřít sňatek s kající se prostitutkou, ji potkala ještě v době, kdy se aktivně věnovala prostituci, jenže muž, který měl poměr s ženou poskytující sexuální služby, byl z teologického hlediska považován za pasáka nebo prostopášníka, i když si ji chtěl vzít (musel tedy zaplatit pokutu přesto, že se snažil přivést hříšnici na správnou cestu)
- taková teologie měla pro církve velké výhody a zaručovala jí příjmy z prostituce (kdo se oženil s prostitutkou, musel na ni tvrdě dohlížet, protože byla v pokušení vrátit se ke starým zvykům)
- v 19. století to bylo pro většinu přechodné zaměstnání, v průměru na čtyři roky, pak pracovaly samostatně nebo byly zaměstnané v restauracích, jejich vedlejší činnost byla prostituce (většina žen se stala manželkami a matkami a ty, které byly pouze v nevěstinci, mohly zatajit svou minulost lépe než ženy, které se pohybovaly na veřejných místech)

skutečnost:

Tento předsudek stále přetrvává i v současné společnosti. Muž, který naváže partnerský vztah s prostitutkou nebo se s ní ožení, nemusí platit zvláštní daň církvi, ale potýká se s negativními reakcemi, odmítnutím a posměchem okolí.

Na druhé straně každá žena má v moderní civilizované společnosti právo na důstojný život podle svých představ, má tedy právo i odejít z prostituce, navázat partnerský vztah, případně obojí. Když si uvědomíme, že v dnešní společnosti je žádoucí tolerance k homosexuálům, Romům nebo cizincům, není podle názoru Spolku pro ochranu žen žádný důvod k tomu diskriminovat prostitutky, například prosazovat názor, že tato žena

nemůže změnit profesi a má být považována za prostitutku i po odchodu z této profese nebo že se k ní mohou muži například po odchodu z profese chovat nevhodně.

Část mužů dnes dokonce zastává názor, že „prostitutka je nejlepší manželka“, protože si „odžila svoje“ a nemá tendence po delší době v partnerském vztahu tzv. „dohánět“ to, co nestačila prožít. Většinou se jedná o muže, kteří nejsou povrchní, zajímají se o osobnost ženy jako takovou a jsou odolní vůči negativním reakcím okolí. Někteří z nich mohou mít na druhé straně obavy, zda zvládnou sexuálně uspokojit bývalou prostitutku, o které se domnívají, že bude mít vysoké nároky v sexuální oblasti, zejména ti, pro které je důležitá spokojenost bývalé prostitutky v partnerském vztahu po odchodu z prostituce.

Boj s tímto předsudkem vůči prostitutkám stále trvá a je otázka, jestli někdy v budoucnu vymizí, nebo bude přetrvávat.

7. Všechny prostitutky jsou frigidní

historický původ předsudku:

- mnoho mužů mělo ve starověkém Řecku myslnou představu, že prostitutky nemůžou mít děti, nebo že sperma více mužů se v krátké době navzájem neutralizuje
- v 19. století byla ignorována pozorování francouzského lékaře Alexandra Parent-Duchatela, že prostitutky mají trvale nízký sociální status, ale jeho diskuse o sterilizaci, frigiditě a fyzickém úpadku byly vytrženy ze souvislostí a prezentovány jako fakta o všech prostitutkách

skutečnost:

Ze zkušeností Spolku pro ochranu žen přímo z terénu vyplývá, že přibližně pouze dvě prostitutky z deseti, které se věnují prostituci dobrovolně, by bylo možné označit za „frigidní“ ve smyslu, jak tento pojem chápou klienti prostitutek, tedy neschopné orgasmu s klientem a chladné s negativním vztahem k mužům a k sexu.

V mnoha případech se jedná o „filozofii podniku“, kdy například majitelka privátu vede ženy k tomu, aby si udržovaly co největší odstup od klientů. Podle našich zkušeností

z terénu v takovém případě prostitutka nepřizná ani v anonymním dotazníku, že má kladný vztah ke klientům nebo příležitostný orgasmus, protože to subjektivně vnímá jako něco, co je špatné a za co by ji ostatní kolegyně odsoudily. Proto bývají podobné průzkumy prováděné zvenčí prostituční scény na základě anonymních dotazníků velmi nepřesné, mají nízkou vypovídací hodnotu a cennější jsou informace přímo z terénu.

V erotických privátech, kde k zavedené praxi patří přátelský vztah ke klientům a k sexu, je běžné, že prostitutky mají orgasmus s klienty, předávají si velmi často mezi sebou informace o klientech, kteří dobře ovládají určité praktiky, nejčastěji orální sex, vzájemně si je doporučují a přenechávají například na jeden večer kolegyni jako potvrzení přátelských vztahů v kolektivu. V takových podnicích bývají dokonce chladné ženy v nevýhodě a je na ně vyvíjen tlak, aby se chovaly ke klientům více „přátelsky“.

Některé prostitutky mohou „v práci“ odmítat některé sexuální praktiky, nejčastěji líbání, nebo právě orgasmus, aby odlišily sex s klientem od sexu v partnerském vztahu, například s manželem nebo přítelem. V tomto případě se jedná o psychohygienu a obranný mechanismus. Není přesně zjištěno přímo z terénu, kolik procent žen pracujících „samy na sebe“ je sexuálně chladných ve vztahu ke klientům.

HISTORICKÉ TRADICE V PROSTITUCI, KTERÉ PŘETRVÁLY DODNES

hierarchie prostitutek

- dělení na luxusní prostitutky, prostitutky v nevěstincích a pouliční bylo už ve starověkém Řecku a přetrvalo dodnes

věkové omezení pro vstup do nevěstince

- už v raném středověku to bylo 16 let a věková hranice přetrvávala, i když se v čase měnila (v současnosti je to 18 let)

volno o Vánocích a o Velikonocích pro prostitutky v nevěstincích

- s přestávkami už od 15. století platí, že prostitutky nepracují o vánočních svátcích a na velikonoční pondělí, přičemž dnes může být velikonoční pracovní doba individuální podle konkrétního erotického privátu a konkrétní ženy
- dříve byly důvody především náboženské a cílem bylo, aby o svátcích prostitutky nepohoršovaly a nesváděly muže ke hříchu
- dnes jsou důvody především praktické, protože většina prostitutek se v tuto dobu věnuje své rodině a dětem

zvláštní oděv prostitutek

- například v 16. století se prostitutky lišily používáním vlastních doplňků a výrazných barev
- ve Vídni ve středověku byla poznávacím znamením prostitutek žlutá stuha, v Lipsku žlutý čepec s modrým lemem, v Milánu černý čepec, v Bernu a Curychu červenou hučku, ve Florencii zvoneček na čepici a rukavicích, rozšířena byla šarlatová stužka, v Dijonu a Avignonu bílý kroužek, v Toulouse bílá šňůra, v mnoha městských vyhláškách byl pro ně zákaz nosit drahé kožich nebo stříbrné spony
- v 19. století byl typický oděv v nevěstincích bílé, růžové nebo černé síťované punčochy, vysoké podpatky a průhledné bolerko z tylu, pokud žena nenosila šněrovačku, v dražších nevěstincích také prsteny, náramky a náhrdelníky

už od středověku vznikaly instituce na pomoc prostitutkám

- prostitutky, které chtěly zanechat řemesla, měly v pozdním středověku možnost žít v tzv. Magdalénských domovech, podobně jako v raném středověku v kláštřích
- Magdalénské domovy začaly vznikat v době renesance a ženy pracovaly pro vlastníka domu za nízkou mzdu, šily, tkaly, dělaly jiné ženské práce
- od 60. let 20. století se feministické hnutí zajímá o práva prostitutek a prostitutky zakládají svépomocné organizace v Evropě i v České republice (jednou z nich je i Spolek pro ochranu žen)

nadstandardní služby

- už v 19. století se tolerovaly různé úchytky, převlek za jeptišku nebo svatební šaty, sex s mučidly a násilím, homosexuální prostituce
- tyto služby přetrvávají do současnosti, ale mění se vnímání toho, co je považováno za perverzní (například orální sex je dnes ve většině partnerských vztahů běžná sexuální praktika a minimum mužů navštěvuje prostitutku proto, že ho nemůže žádat od partnerky)

denní režim v nevěstincích byl v 19. století podobný jako dnes

- prostitutky si podobně jako dnes mohly přispat a vstávaly kolem desáté nebo jedenácté
- následovala koupel, oblékání, úprava účesu, hodiny hraní karet nebo čtení románů, někde zahrada, kde se dívky mohly procházet nebo si hrát s míčem, jinak oddělené od okolního světa
- dnešní erotické priváty a kluby nabízejí namísto procházek v zahradě a míčových her možnost využít saunu, solárium, bazén nebo jiné služby

ani dnes nemají všechny prostitutky to nejnižší vzdělání

- většina prostitutek je dnes vyučených nebo s maturitou, stoupá počet vysokoškolaček, prostitutek se základním vzděláním je minimum
- v 19. století většina prostitutek v nevěstincích uměla číst, pouze 10% bylo negramotných, a to v době, kdy to bylo u žen běžné
- četly milostné romány, často s hrdinkou prostitutkou, což je běžné i v dnešních nevěstincích

HISTORIE BOJE S PROSTITUCÍ

starověk

- ve starověku byla rozšířená chrámová prostituce spojená s uctíváním kultu plodnosti a pouliční prostituce, kdy pouliční prostitutky byly často otrokyně nebo cizinky (Babylón, Egypt, Sýrie, Frýgie, Indie, Řecko, u Keltů a Germánů)
- ve starověkém Řecku byly luxusní prostitutky hetéry jediné ženy, které byly svobodné a plnohodnotné v očích mužů, měly literární vzdělání a zapojovaly se do veřejného života, veřejné domy fungovaly s vědomím státu a měly pečovat o zdravou sexualitu řeckých mužů
- například Kleopatra byla hrdá na to, že pochází z generálů z otcovy strany a z dlouhé řady hetér z matčiny strany
- staří Římané kladli velký důraz na morálku, zejména u žen, které mohly být za nevěru krutě potrestány, muž mohl být nevěrný téměř beztrestně
- ve starověkém Římě byly nevěstince skryté za hradbami měst a prostitutky se mohly objevovat na veřejnosti jen výjimečně, prostitutky ale měly větší sexuální svobodu než vdané ženy, proto se mnohé vdané ženy nechaly registrovat jako prostitutky do oficiální městské kartotéky prostitutek a příležitostně navštěvovaly veřejné domy

rané křesťanství

- první křesťanský římský císař Konstantin byl první zákonodárce v dějinách, který právně zabezpečil osamělé prostitutky a prostitutky, kteří byli vlastníky svých domů (bylo nezákonné, aby se občan proti takové ženě dopustil násilí, to bylo na stejné úrovni jako násilí proti manželce, konkubíně nebo panně)
- římský císař Justinián se oženil s kající se hříšnicí, nově obrácenou křesťankou, císařovnou Theodorou (ta se starala o chudé, malé dívky i o dospělé prostitutky, zakázala zaměstnávání nezletilých v bordelech a zajistila prostitutkám a otrokyním zákonnou ochranu proti násilí)
- v raném křesťanství bylo mnoho „napravených“ prostitutek svatořečeno (mnoho jich zemřelo mučednickou smrtí, protože přešly z mnohobožství na křesťanství, aby se

spasily), vedle nich jsou v dobové literatuře zmínky o mužích, kteří je obrátili na správnou cestu

- Svatý Augustin si kupoval sex u prostitutek a zformuloval známou metaforu o dvou mužských „hlavách“, kdy ta méně ovladatelná se muži houpe mezi nohama a žije si vlastním životem (vycházel z římské myšlenky, že prostituce je nutná pro zastavení nekontrolovatelného chtíče)

„temný středověk“

- středověk v době 14. a 15. bývá vnímán jako doba bez morálky, obyvatelstvo žilo zcela jinak než podle kázání v kostelích
- lidé ve středověku rádi používali opisy, mluvili o nevěstincích jako o ženských domech, kláštorech, tehdejší označení pro „bordelmamá“ bylo abatyše
- podle dekretu uveřejněného benátskou Velkou radou v roce 1358 o veřejném dozoru nad prostitucí byla prostituce pro svět naprosto nevyhnutelná
- většina území ve střední Evropě vytvořila oficiální seznamy a pravidelně se dohlíželo na dodržování norem stanovených pro prostituci
- ve Francii spadal dozor nad prostitucí pod veřejného státního zaměstnance zvaného le roi de ribaudes nebo rex ribaldorum, král chuligánů nebo úchylných (kromě dozoru nad prostitucí měl na starosti zatýkání a bičování násilníků, zlodějů a šilenců a často býval i hlavním popravčím)
- když žena ve středověku chtěla odejít z prostituce, mohla se obrátit na klášter (mohla i dočasně, když byla unavená nebo nemocná)
- prostitutky měly své cechy, nosily charakteristické oblečení a žily ve svých vlastních ulicích a alejích (většinou se u nich dochovaly názvy jako Ženská ulice, Růžová alej, Mariánské nábřeží, Ulice u studny, Růžová ulice atd.)
- ve sbírce zákonů pro město Avignon z roku 1441 se zdůrazňuje, že veřejně registrovaná prostitutka má povinnost koupit jakékoliv zboží, kterého se na trhu dotkly její prsty, což o vedlo k tomu, že se s ní zacházelo jako s malomocnou

- prostitutky musel každý poznat, lišily se používáním vlastních doplňků a výrazných barev
- služeb prostitutek využívali často kněží a mniši
- kněží nesměli uzavírat manželství a byli odkázáni na konkubinát nebo na prostituci
- mniši měli k dispozici ženské domy, ale museli kvůli tomu vycházet z kláštera, většinou zakukleni, aby je nikdo nepoznal
- jeptišky vedly v některých klášterech tak rozpustilý život, že si na ně prostitutky stěžovaly jako na nekalou konkurenci
- z kroniky pánů z Zimmernu známe příběh ze štrasburského kláštera Panny Marie, kde si jeptišky „ve velkém“ vychovávaly zdatné a ochotné nalezence, kteří se tam dostali pomocí humánní otočné okenice
- stejná kronika vypráví o „večírku“ v klášteře s jeptiškami, kde jeden šlechtic zvolal: „Páni bratři, nespěchejte, dejte si ještě jedno kolo, objevil jsem tady novou sestru.“
- podobné zprávy se objevují ve více kronikách z té doby, takže nešlo o ojedinělý jev
- mnoho farností, kde nebyl ženský dům (nevěstinec), požadovalo, aby si vzal farář k sobě nějakou ženu
- když kněz nebo mnich odmítl služby prostitutky, mohl být označen za homosexuála
- trestní spisy řádu německých rytířů z Marienbergu obsahují záznamy o znásilněních počestných dívek a děti členy tohoto řádu, když nebyl na blízku ženský dům
- lidé to přijímali s pochopením a s humorem, například bezejmenný kameník štrasburského domů vytvořil kamenného mnicha ležící na kamenné jeptišce (socha byla stržena v 18. století)
- k tématu „církevních prostitutek“ se váže i současná pražská legenda o neznámém kněžím, který si měl objednat prostitutku na eskort přímo do kaple jednoho z pražských kostelů (příběh se vypráví mezi dnešními prostitutkami, které se přou o to, kde se odehrál a jestli je skutečný)

- už ve středověku byly známy vojenské prostitutky, které měl vždy na starosti starší zkušený voják a kromě sexuálních služeb zajišťovaly vaření, praní, péči o nemocné a o koně, čištění latrín nebo přípravu děl
- prostitutky byly ve středověku v dobrých časech tolerované, ale po špatné úrodě nebo při prudkém vzrůstu mrtvých mohla padnout vina na prostitutky
- běžným jevem v pozdním středověku, 15. a 16. století bylo skupinové znásilnění gangy mladých mužů, kteří si říkali klášterní bratrstvo a často mezi nimi byli členové městské rady (znásilněním byla ohrožena jakákoliv žena, která se ocitla sama na ulici, pokud byla označena za prostitutku, a to i neprávem)
- už od 13. století církev uvažovala, jak zdanit prostituci a jak ji reformovat (požadovali pokutu od muže, který se oženil s prostitutkou, ale o prostitutky samotné se téměř nezajímali)
- první feministkou v dějinách byla v 15. století Kristina Pisánská, která kritizovala stereotypní zobrazování žen jako prostopášnic v tehdejší literatuře, například kritizovala Román o růži, Dekameron nebo Canterburské povídky (apelovala na prostitutky, aby se napravily, našly si práci služebné nebo odešly do kláštera)
- v 16. století se rozpoutala v Evropě epidemie syfilis a z jejího rozšíření byly obviněny prostitutky
- prostitutky byly v době epidemie syfilis krutě trestané, zacházeli s nimi jako s pohany nebo židy, zavíraly se veřejné domy, ze začátku i popravy, u luteránů stříhání vlasů nebo řezání uší, kalvinisté vypalovali nemravným ženám znamení, naložili jim kamení, které pak musely nosit po ulici, nebo je postavili na pranýř (masovému pro následování ale nedocházelo ani s novými přísnými zákony)
- prostitutky, které se chtěly vrátit k řádnému životu, se mohly uchýlit do Magdalénských domovů, podobně jako dříve do klášterů
- do těchto Magdalénských domovů přicházely i jiné chudé mladé dívky, které se vydávaly za prostitutky, aby získaly střechu nad hlavou a možnost naučit se k tomu ještě ruční práce (ženy byly prověřovány, jestli nesou známky prostituce, dokonce

musely přísahat při Panně Marii, že neprováděly prostituci jenom proto, aby byly přijaty do domova – když se odhodlaly ke křivé přísaze, uspěly, což je známkou oslabující moci církve v té době)

- prostituce přetrvávala v Evropě i v 17. století, i když v menší míře (existovaly pouliční prostitutky, prostitutky v nevěstincích a luxusní prostitutky), ale nebyla nijak regulovaná

kurtizány

- v 16. a 17. století se objevil nový typ luxusní dvorské prostitutky – kurtizána
- to je spojeno s nástupem renesance, kdy byli šlechtici vychovávaní ke vznešenému chování a větší úctě k ženám
- renesanční spisovatelé ostře odlišují mezi prostitutkami a kurtizánami
- kurtizána byla draze oblečena, bydlela v přepychu a skoro nikdy se neobjevovala ve veřejných lázních nebo v nevěstincích, zákaznky přijímala doma nebo k nim jezdila drožkou
- musely být vzdělané, mluvily několika jazyky, recitovaly básně a hrály aspoň na dva hudební nástroje, často také zpívaly a ty nejučenější psaly a mluvily latinsky, některé také řecky
- bez důkladné průpravy ve vznešeném chování patnáctého století by v 16. století nebylo možné navázat romantický vztah mezi příslušníky šlechty a luxusními prostitutkami
- romantika se v té době demokratizovala a získala lidovou podobu, proto bylo možné zamilovat se do prostitutky a vzhlížet k ní s obdivem
- mnoho kurtizán si dávalo jména podle svých rodných měst jako Camilla de Pisa, Beatrice da Ferrara a Alessandra Fiorentina, jiné si dávaly působivá jména jako Imperia Cognata nebo Isabella da Luna

- známý z dobové literatury je francouzský král Jindřich IV. a jeho metresa Henrietta D'Entrague, nejdříve markýza, pak vévodkyně, další jeho metresa byla Gabrielle d'Estrée
- královské metresy měly vyšší status než ostatní kurtizány (umožňovalo to společenský vzestup jim i jejich rodinám, málokdy za peníze, většinou za šperky, domy, zařízení domů, pak se platilo i šlechtickými tituly)
- Jeanne-Antoinette Poisson byla milenka krále Ludvíka XV, jako markýza přejmenovaná na madame de Pompadour, měla velkou politickou moc, udávala módní trendy, jmenovala se podle ní mnoho účesů, oblečení a jiných doplňků (zajistila se tím, že sama převzala vládu nad královými milenkami, zařídila pro ně dům v zoologickém parku ve Versailles, kde si král vybíral partnerky, každý večer novou)
- mezi velkými kurtizánami a metresami jen jedna skončila jako moralistka a reformátorka, byla to Fracoise d'Aubigné, známější pod jménem madame de Maintenon, a mezi jejími milenci byl spisovatel Paul Scarron i Ludvík IV.
- v Londýně v 18. byla největší poptávka po „čerstvém zboží“, kdy dívka musela podstoupit test panenství, jen tehdy mohl kuplíř žádat vysokou cenu a byl rozšířen obchod s bílým masem (zejména dívky z Evropy, například Francouzky)
- v Benátkách byly v 18. století tak krásné jeptišky a pověstné svým sexuálními apetitem, že kuplíři v nevěstincích vydávali prostitutky za jeptišky, aby na nich víc vydělali
- rakouská císařovna v 18. století Marie Terezie zakázala prostituci údajně proto, že ji často podváděl její manžel, František I. Štěpán Lotrinský (zavedla mravnostní policii a tvrdě potírala prostituci – prostitute byla skrytá a vznikl nový erotický typ pokojských ve slušných domech, které si přivydělávaly prostitucí – prostitutky se někdy na ulicích převlékaly za pokojské, aby byly žádanější)
- v Rusku Kateřina Veliká měla otevřený postoj k sexualitě, podporovala vznik plováren a sama je navštěvovala (měly podobnou funkci jako nevěstince) – proslula

tzv. malým kroužkem, což byl okruh přátel Kateřiny Veliké, který sloužil ke skupinovému sexu

regulace prostituce v 19. století

- lékaři v 19. století radili vdaným ženám sex jednou za měsíc a byl prosazován kult mateřství, který ženám bránil v sexuálním uspokojení
- mužům byl sex naopak doporučován každý čtvrtý den, ale žena, která se těšila ze sexuálního života, mohla onemocnět pohlavní chorobou, navíc masturbace byla škodlivá
- lékaři tak v 19. století přispěli k rozmachu prostituce
- již v 19. století byla rozšířená dobrovolná migrace prostitutek do USA, Argentiny, Uruguaye, jižní Afriky nebo Číny, i obchod s bílým masem (běžně docházelo k únosům evropských dívek do nevěstinců například v USA)
- například Paříži bylo 50 registrovaných prostitutek na 10 000 mužů, tedy jedna žena na 200 mužů ve věku 15 až 49 let, a skutečný počet byl aspoň pětkrát vyšší (lze předpokládat, že francouzští muži měli daleko častěji sex s prostitutkami než s manželkami)
- je uváděn nízký počet registrovaných prostitutek v 80. letech 19. století (zřejmě chtěli mít zákazníci s prostitutkami volnější vztah a dívky si chtěli sami vybírat zákazníky)
- rozmáhala se prostituce v restauracích a kabaretech (v Praze například známý šantán v dnešní restauraci U Medvídků, který se stal vzorem pro další pražské podniky)
- některé nevěstince se měnily na restaurace a kabarety, protože na ně bylo méně policejních zásahů
- muži chtěli prostitutky více dobývat a svést, i pod vlivem dobových románů s prostitutkou jako hlavní hrdinkou o lásce mezi prostitutkou a mladým básníkem
- po roce 1870 přijala celá Evropa a převážná část světa, s výjimkou USA, Číny, Japonska a Tichomořských ostrovů, francouzskou reglementaci
- pravidelná lékařská kontrola a registrace prostitutek se staly světovou normou

- jednotlivá politická nařízení ochránila měšťanské ženy před pohledem na prostitutky
- v Německu císař Vilém II. Saský zavedl starobní pojištění prostitutek (platily jeden tolar měsíčně)
- vládl názor i u lékařů, že nejlepší je regulace, také mezi policejními a vojenskými kruhy, a to jako jediné řešení dvou problémů - sexuální nemorálnosti a pohlavních chorob
- po reglementaci klesl počet nakažených prostitutek, počet registrovaných se snížil, zároveň stoupal počet žen z venkova a služek, které se pozdě v noci ukázaly na ulici a byly předvedeny policií a obviněny z prostituce
- kontrola postihla pouze ženy, ne zákazníky, ti nemuseli podstupovat lékařské prohlídky ani povinný pobyt v nemocnici
- každá žena, která se líčila a pohybovala bez doprovodu po soumraku, byla označena za prostitutku
- lékařské prohlídky se podle tehdejších obhájkyní ženské otázky podobaly znásilnění, docházelo ke sexuálnímu zneužívání zadržovaných žen, i jen podezřelých z prostituce
- proti reglementaci protestovaly hnutí žen bojujících za mravnost, v čele s Britkou Josephine Butlerovou, která byla ve své době jednou z nejznámějších britských žen
- většinou šlo o vdané ženy z dobrých rodin, které měly velmi pokrokové názory, když šlo o rovnoprávnost, ale kladly velký důraz na mravnost a v sexualitě byly konzervativní) - dcera faráře Josephine Butlerová byla neteř britského ministerského předsedy
- byly to například: de Morsierová a Caroline de Barreauová ve Francii, Goergina Crawfordová Saffiová nebo Anna Maria Mozzoniová v Itálii
- hnutí za ctnost postupně dosáhlo zrušení reglementace prostituce ve všech evropských zemích a skončovalo s nemorálností, ale zároveň se zvýšil počet nemocných pohlavními chorobami, počet a bída prostitutek a bída jejich dětí

- proti regulaci prostituce byla i britská královna Viktorie a byla pro zrušení nevěstinců („Je urážkou majestátu, že existují otroci lásky, kteří jsou stejného pohlaví jako královna.“)
- negativní důsledky zrušení reglementace prostituce byly ve Francii známy už kolem roku 1900 (problém byl zejména v tom, že byly zrušena reglementace, ale ne prostituce jako taková, takže se pouze přesunula do restaurací, vináren a na ulici a stát ztratil přehled o prostitutkách)
- v Rakousku-Uhersku došlo k postupné regulaci prostituce během 2. poloviny 19. století (1815 – koncesované nevěstky pro vojsko, 1854 – evidence nevěstinců a prostitutek, 1857 – pravidelné zdravotní prohlídky a zdravotní knížky, 1892 – zákaz míchat do jídla a pití zákazníkům opojné látky, 1894 – možnost obcím nařídít prostitutce lékařské vyšetření, 1896 – zákaz slučování nevěstinců a pohostinství, 1901 – zákaz prostitutkám pracovat v nálevnách jako obsluha, 1915 – povoleny milostné poměry a konkubináty, vydržované milenky nebyly již považovány za prostitutky)
- od 11. července 1922 v už samostatném Československu platil aboliční zákon (zrušil nevěstince, ale ne prostituci jako takovou – přesunuly se do šantánů, vináren, tančiren, hodinových hotelů a na ulici a stát o nich ztratil přehled, zanikla jim povinnost pravidelných zdravotních prohlídek)

prostitutky za 2. světové války

- Hitler v okupované Evropě zatýkal prostitutky a transportoval je do koncentračních táborů
- překvapivě odsuzoval sexuální násilí německých vojáků na ženách v okupovaných zemích (to bylo přísně trestáno), měl obavy z šíření pohlavních chorob mezi vojáky od náhodných žen z okupovaných území a z „bratříčkování“ německých vojáků s místním obyvatelstvem a předcházel tomu zřizováním vojenských nevěstinců (jejich provozní řád se v různých zemích lišil)
- vedle toho existovaly nevěstince v koncentračních táborech

- tyto prostitutky byly sexuální otrokyně, které se snažily vstupem do prostituce prodloužit život (v koncentračních táborech to znamenalo lepší stravu, lepší hygienu, teplo v zimních měsících a větší šanci na přežití)
- profesionální prostitutky, které se dostaly do koncentračních táborů, byly určeny k „maximálnímu využití“ a pak k likvidaci
- prostitutky německých vojáků, pro které šlo o způsob přežití, se stávaly po osvobození cílem hněvu místních obyvatel – byly někdy i napadány na ulici a lynčovány (podle dostupných zdrojů americká armáda kritizovala například chování Francouzů k zotročeným prostitutkám z vojenských nevěstinců jako nelidské)
- v Japonsku existoval rituál využít služby prostitutky večer před válečnou akcí – přinášelo to štěstí, voják, který byl sexuálně zdrženlivý, naopak přinášel smůlu (velitelé dohlíželi na to, aby všichni vojáci prošli „iniciačním rituálem“ u prostitutek)
- v obou světových válkách jsou doložené prostitutky špiónky, které zasahovaly do politiky (například v 1. světové válce německá špiónka Mata Hari nebo v 2. světové válce v Paříži Martha Richardová)
- Mata Hari, vlastním jménem Margaretha Gertruida Zelleová (1876 – 1917), byla nizozemská orientální tanečnice a agentka Německa a Francie, byla prozrazena, popravena zastřelením a její příběh je předlohou mnoha knih a filmů
- prostitutky dodnes zasahují do politiky nebo se stávají špiónkami údajně proto, aby získaly práci špiónky uznání a důstojnost, kterou ztratily prostitucí – i ve 20. století byly spolupracovnice STB mezi luxusními prostitutkami například v pražském hotelu Jalta určeném pro prominentní komunisty a známe i případy takových prostitutek ze současnosti

prostituce po 2. světové válce a feminismus

- osvobození žen proběhlo v Evropě a v USA 50. a 60. letech pokračuje
- žena byla svobodná, pokud používala pesar nebo brala antikoncepci, protože tím dávala světu najevo, že se vymanila z biologické role ženy

- Svobodná žena si sama určovala, kdy se stane matkou, a její sexuální vztahy s muži se stávaly nezávaznějšími
- žena, která měla mnoho sexuálních partnerů se vědomě vystavovala nebezpečí, že bude označena za prostitutku, zvláště konzervativnějšími, věřícími muži
- svobodné ženy se proto spontánně srovnávaly s prostitutkami
- za své nepřátele považovaly křesťanské morality se zastaralým chápáním postavení žen, nikoli mužské pokolení jako takové
- v různých zemích byly během 70. a 80. let zakládány odborové organizace prostitutek „Prostitutka to dělá s mnoha za peníze. Manželka s jedním za kapesné,“; znělo heslo radikální německé kabaretní zpěvačky Lore Lorenzové (ta doufala, že přiměje vdané ženy k akcím za větší svobodu v milostném životě)
- jen málo aktivistek v prvních fázích procesu sexuálního osvobození mělo námitky vůči prostitutkám (mnohé si ale naivně představovaly, že jakmile všechny ženy dosáhnou lepší ekonomické úrovně a budou dostatečně svobodné, prostituce a ostatní negativní jevy samy vymizí)
- i když v 80. letech tyto myšlenky prakticky prorazily, nešlo všechno hladce
- první irská odborová vůdkyně byla zavražděna, v Thajsku musely být takové organizace tajné, v Ekvádoru proti nim majitelé veřejných domů tvrdě bojovali
- v Brazílii, na Filipínách a v Thajsku vznikly významné organizace, vyvíjely se ale pomaleji a sdružovaly mnohem méně žen než ve vyspělých zemích
- debata feministek o regulaci prostituce a ochraně práv prostitutek stále trvá a v Evropě je mnoho organizací bojujících za práva prostitutek

prostituce v Československu po roce 1945

- prostituce byla zakázána od roku 1945 prostřednictvím dekretu prezidenta republiky č. 88/1945 Sb. o všeobecné pracovní povinnosti
- další právní úpravu přinesl trestní zákon správní z r. 1950 (§ 72 a § 134), který netrestal prostituci jako takovou, ale způsob obživy

- novelou zákona z roku 1956 byla vytvořena skutková podstata trestného činu zaměřeného proti osobám společensky neúčinným, se špatným poměrem k práci a příživujícím se na výsledcích práce jiných (§ 188)
- v roce 1961 byl přijat nový trestní zákon č. 140/1961 Sb., který převzal s malými úpravami ustanovení o příživnictví ze starého zákona z r. 1956
- během platnosti paragrafu o příživnictví se prostituce stáhla do ilegality, prostitutky pracovaly v hotelích a restauracích, podplácely recepční v hotelích (například pražské Jalta, Ambassador, Intercontinental, Alcron, Olympik a další)
- musely financovat pasáky, taxikáře, recepční, uplácet policisty, navíc se vystavovaly riziku, že budou obviněny z příživnictví a odsouzeny k nepodmíněnému trestu
- jedním z negativních jevů prostituce za socialismu byla prostituce bývalých politických vězeňkyň, které pronásledovali agenti STB a vyhrožovali zaměstnavatelům, kteří by je chtěli přijmout do pracovního poměru (tyto ženy často řešily materiální nouzi prostitucí a byly znovu zatčeny a odsouzeny za trestný čin příživnictví)
- v té době byl u prostitutek běžný tzv. „krycí pracovní poměr“, například místo uklízečky, kdy práci za prostitutku vykonávala jiná žena, které prostitutka platila určitou částku (díky tomu měla „razítko v občance“ a vyhnula se obvinění z příživnictví)
- toto platilo s malými změnami až do roku 1990, kdy byl § 203 o příživnictví zrušen a stejně tak byl zrušen i zákon č. 150/1969 o přečinech

současnost

- přetrvává hierarchické rozdělení prostitutek, a to na pouliční, prostitutky na levnějších privátech, luxusních privátech, prostitutky v klubech, eskortních agenturách nebo prostitutky pracující samy na sebe v erotickém privátě a na eskort
- hierarchie prostitutek hraje důležitou roli v tom, jaké služby jsou jednotlivé prostitutky ochotny poskytovat, za jakou cenu a kde

- například prostitutka pracující sama na sebe na eskort zpravidla odmítne poskytnout službu, pokud je oslovena mužem například na Václavském náměstí se žádostí o službu
- tato prostitutka se vymezuje vůči pouličním prostitutkám, pohrdá jimi a nereaguje na nabídku, protože by se ponížila na nižší stupeň v hierarchii (toto je běžný jev, když se na Václavském náměstí po setmění vyskytuje sexuálně přitažlivá žena, což prostitutka často bývá, ale terčem takového chování se může stát i „slušná žena“)
- v současné době neexistuje žádná právní úprava, která by kontrolu nebo evidenci prostituce umožňovala
- prostituce v dnešní době neslouží k tomu, aby mohli muži ukojit pohlavní pud, protože předmanželský sex nevnímá většinová populace jako problém
- prostitutky vyhledávají rozvedení nebo ovdovělí muži, kteří nechtějí navazovat nové partnerské vztahy, muži, kteří žijí v partnerském svazku nebo manželství, ale mají různé libůstky nebo úchytky, které mají strach přiznat
- jiní „chtějí změnu“, ale nechtějí rozbít rodinu, nebo navštěvují prostitutky z důvodu „image“ (aby dobře zapadli do kolektivu spolupracovníků a přátel)
- současná právní úprava v České republice nezakazuje veřejné nabízení sexuálních služeb - § 10 zákona o obcích umožňuje obcím buď stanovit, že určité činnosti narušující veřejný pořádek nebo dobré mravy v obci lze vykonávat pouze na jasně vymezeném místě a v čase určeném obecně závaznou vyhláškou, nebo zakázat určité činnosti na některých veřejných, jednoznačně určitelných prostranstvích
- samotné nabízení sexuální služby na veřejném prostranství (vulgární gesta, posunky, verbální projevy, odhalování vnaďů apod.) natož pak samotná realizace intimního styku (nemusí jít přímo o pohlavní akt) na těchto místech je narušením veřejného pořádku a je možné uložit pokutu až do 30.000 Kč podle § 46 odst. 2 zákona o přestupcích
- trestná není v České republice prostituce, ale kuplířství podle § 204 Trestního zákona a obchodování s lidmi podle § 168 Trestního zákona

§ 204

Kuplířství

- (1) Kdo jiného zjedná, přiměje nebo svede k provozování prostituce, nebo kdo kořistí z prostituce provozované jiným, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta.
- (2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 za použití násilí, pohrůžky násilí nebo pohrůžky jiné vážné újmy anebo zneužívaje tísně nebo závislosti jiného.
- (3) Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán,
- a) získá-li činem uvedeným v odstavci 1 nebo 2 značný prospěch,
 - b) spáchá-li takový čin jako člen organizované skupiny, nebo
 - c) spáchá-li takový čin na osobě mladší než osmnáct let.
- (4) Odnětím svobody na pět až dvanáct let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 2 na osobě mladší než patnáct let.

§ 168

Obchodování s lidmi

- (1) Kdo přiměje, zjedná, najme, zláká, svede, dopraví, ukryje, zadržuje, přijme nebo vydá dítě, aby ho bylo užito
- a) jiným k pohlavnímu styku nebo k jiným formám sexuálního zneužívání nebo obtěžování anebo k výrobě pornografického díla,
 - b) jiným k odběru tkáně, buňky nebo orgánu z jeho těla,
 - c) k službě v ozbrojených silách,
 - d) k otroctví nebo nevolnictví, nebo
 - e) k nuceným pracím nebo k jiným formám vykořisťování, anebo
- kdo kořistí z takového jednání,
bude potrestán odnětím svobody na dvě léta až deset let.

(2) Stejně bude potrestán, kdo jinou osobu než uvedenou v odstavci 1 za použití násilí, pohrůžky násilí nebo jiné těžké újmy nebo lsti anebo zneužívaje jejího omylu, tísně nebo závislosti, přiměje, zjedná, najme, zláká, svede, dopraví, ukryje, zadržuje, přijme nebo vydá, aby jí bylo užito

- a) jiným k pohlavnímu styku nebo k jiným formám sexuálního zneužívání nebo obtěžování anebo k výrobě pornografického díla,
- b) jiným k odběru tkáně, buňky nebo orgánu z jejího těla,
- c) k službě v ozbrojených silách,
- d) k otroctví nebo nevolnictví, nebo
- e) k nuceným pracím nebo k jiným formám vykořisťování, anebo kdo kořistí z takového jednání.

(3) Odnětím svobody na pět až dvanáct let nebo propadnutím majetku bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 nebo 2 jako člen organizované skupiny,
- b) vydá-li takovým činem jiného v nebezpečí těžké újmy na zdraví nebo smrti,
- c) spáchá-li takový čin v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného značný prospěch, nebo
- d) spáchá-li takový čin v úmyslu, aby jiného bylo užito k prostituci.

(4) Odnětím svobody na osm až patnáct let nebo propadnutím majetku bude pachatel potrestán,

- a) způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 nebo 2 těžkou újmu na zdraví,
- b) spáchá-li takový čin v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného prospěch velkého rozsahu, nebo
- c) spáchá-li takový čin ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech.

(5) Odnětím svobody na deset až osmnáct let nebo propadnutím majetku bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 nebo 2 smrt.

(6) Příprava je trestná.

BELETRIE NA TÉMA PROSTITUCE BĚŽNĚ DOSTUPNÁ V KNIHOVNÁCH V ČR

Epos o Gilgamešovi.

Giovanni Boccaccio: Dekameron.

François Villon: Malá závět. Velká závět

Guillaume de Lorris: Román o růži

John Cleland: Fanny Hillová. Memoáry kurtizány

Daniel Defoe: Roxana

Antoine François Prévost: Manon Lescaut

Honoré de Balzac: Lesk a bída kurtizán

Victor Hugo: Bídníci

Fjodor Michajlovič Dostojevskij: Zločin a trest

Alexandre Dumas: Dáma s kaméliemi

Guy de Maupassant: Kulička

Emile Zola: Nana

Heinrich Mann: Profesor Neřád neboli Konec tyrana

John Steinbeck: O myších a lidech. Na plechárně

Božena Němcová: Baruška

Vilém Mrštík: Santa Lucia

Vítězslav Nezval: Sexuální nokturno

Karel Čapek: Egyptská rána

Josef Svatopluk Machar: Magdalena

Géza Včelička: Policejní hodina

Franz Werfel: Dům smutku

Egon Erwin Kisch: Zapovězené lokály

Jaroslav Vrchlický: Vrchlický erotický

Karel Poláček: Lehká dívka a reportér

Jaroslav Seifert: Všecky krásy světa

Chester Brown: Sex není zadarmo

Miloš Urban: Lord mord

Miloš Urban: Praga Piccola

ZDROJE

Ringdal, Nils Johan. 2000. Nejtěžší povolání světa. Brno: Doplněk.

Bassermann, Lujó. 1993. Nejstarší řemeslo. Praha: Mladá fronta.

Ehrlichová, Anna. 2014. Dějiny neřesti. Po stopách Josefíny Mutzenbacherové. Praha: Ikar.

Kopáč, Radim. 2013. Nevěstince a nevěstky. Praha: Paseka.

Čermák, Miloš. 1992. Povolání: Děvka. Praha: Rozmluvy.

Miko, Václav. 2016. Prostituce v nacistických táborech. Himmlerovy nevěstince. Praha: Petrklíč.

<http://www.mvcr.cz/clanek/prostituce-a-obecne-zavazne-vyhlasky-obci.aspx>

<http://zakony.kurzy.cz/140-1961-trestni-zakon/paragraf-204/>

<http://zakony.centrum.cz/trestni-zakonik/cast-2-hlava-2-dil-1-paragraf-168>